

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ס"ז ע"ב

תקונא עשרין ותריין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דַּעֲלָמָא דְחֻקִּין לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד דְּאִיהִי
דְּל' ת' בְּגִלוּתָא, וְאַתְקִיִּים קָרָא בֵּיה (ישעיה סו ז) בְּטָרָם תְּחִיל יִלְדָּה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין
דְּמִזְמוּר יַעֲנֶה יְהו' ה' בְּיוֹם צָרָה (תהלים כ ב) אֵינוֹן לְקַבֵּל שְׁבָעִים שָׁרִים, דְּאֵינוֹן צִירִים
וְחֻבְלִים דְּשִׁכְנִיתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּאַתְנוּן ב' בֵּיה אֶתְקִרִיאַן פְּלִטְרִין גְּדוּלִים, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (תהלים קיא ב) גְּדָלִים מַעֲשֵׂי יְהו' ה', וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיה אֶתְקִרִי גְּדוּל, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (שם קמז ה) גְּדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, וּבֵיה סְלָקִין יִשְׂרָאֵל לְגְדוּלָה.

תרגום לעברית

וְאִם אֲמוֹת הָעוֹלָם דּוֹחִקִים אֶת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִדָּא, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד,
שְׁהִיא דְּל' ת' בְּגִלוּת, וּמִתְקִיִּים בּוֹ הַכְּתוּב בְּטָרָם תְּחִיל יִלְדָּה, וְשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל הַמִּזְמוּר
יַעֲנֶה יְהו' ה' בְּיוֹם צָרָה, הֵם כְּנֶגֶד שְׁבָעִים שָׁרִים, שְׁהֵם הַצִּירִים וְהַחֻבְלִים שֶׁל הַשְּׁכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּתוּנָה, שְׁאוֹתִיּוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִטְרִין גְּדוּלִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב גְּדָלִים מַעֲשֵׂי
יְהו' ה', וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בּוֹ גְּדוּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, וּבּוֹ
עוֹלָם יִשְׂרָאֵל לְגְדוּלָה.

וּשְׁכִינָתָא בָּהּ אֶתְמַר (שמות לג כא) הִנֵּה מָקוֹם אֶתִּי, בְּהָהוּא זְמַנָּא אֶתְקִיִּים בָּהּ קָרָא (תהלים לד ד) גִּדְלוּ לִיהוֹ"ה אֶתִּי, וּבָהּ (נ"א וביה) אֶתְמַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָהוּא זְמַנָּא כִּי גָדוֹל אֶתָּה וְגוֹמֵר (שם פו י), וּבִיה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר (איוב ט י), וְדָא אִיהוּ חֶסֶד, בֵּיה וַיְכָלוּ, ה' בְּשֵׁשִׁי (נ"א וביה ויכלו בהששי), בְּגִין דְּבִיה ה' דְּאֲבָרְהָם אֲזִיל ו' לְגַבְהָ, מִיד יתְעַר י"ה לְקָרְבָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כַּס י"ה, וְשֵׁשִׁי אִיהוּ אֶלְף שְׁתִּיתָא, שְׁבִיעִי יְסוֹד, בֵּיה אֶתְכַלִּילוּ וְאֶתְיַחֲדוּ שִׁית סְפִירָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב א) וַיְכָלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָא, דְּאִינוּן ו"ה, יוֹם הַשֵּׁשִׁי בְּגִין דְּעֲלִיה אֶתְמַר (ד"ה א כט יא) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתַרְגוּמוֹ דְּאֶחִיד בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל, וְעֲלִיה אֶתְמַר (בראשית ב א) וְכָל צָבָא, מֵאִי צָבָאם תִּרִי סְמִכִי קָשׁוּט.

תרגום לעברית

וּבְשְׁכִינָה נֶאֱמַר הִנֵּה מָקוֹם אֶתִּי. בְּאוֹתוֹ זְמַן הִתְקַיִּים בָּהּ הַכְּתוּב גִּדְלוּ לִיהוֹ"ה אֶתִּי, וּבָהּ (ובו) נֶאֱמַר בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּי גָדוֹל אֶתָּה וְגוֹמֵר, וְבוֹ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד, בּוֹ וַיְכָלוּ, ה' בְּשֵׁשִׁי (ובו ויכלו בהששי), מְשׁוּם שֶׁבּוֹ ה' שֶׁל אֲבָרְהָם הוֹלִךְ אֵלָיו ו', מִיד יתְעוֹרֵר י"ה לְקָרְבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי יָד עַל כַּס י"ה, וְשֵׁשִׁי הוּא הָאֶלְף הַשֵּׁשִׁי, שְׁבִיעִי יְסוֹד, בּוֹ נִכְלָלוּ וְהִתְיַחֲדוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְכָלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׁכִּינָה שֶׁהֵם ו"ה, יוֹם הַשֵּׁשִׁי, מְשׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתַרְגוּמוֹ שְׂאוּחֵז בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעֲלִיו נֶאֱמַר וְכָל צָבָא, מֵאִי זֶה צָבָאם? שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת.

וַיְבִיחַ אֶת־קִרְיָאוֹ תִּלְתָּ אַבְהֵן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה דַּאתְ אָמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהֵי'ם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיֵּשְׁבוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרַךְ אֱלֹהֵי'ם אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרַךְ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְבִרְכָּה, וַיִּקְדַּשׁ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה, וַיֵּשְׁבוּת בּוֹ מִסְטָרָא דִּיחֻד, וְדָא אִיהוּ וַיְכָלוּ, דַּאתְכַּלִּילוּ בֵּיהַ תִּלְתָּ אַבְהֵן, דַּאיִנוּן בְּרָזָא דְשָׁמָא דַּע'ב, כְּגִוּוֹנָא דַּע'ב תִּיבִין, גְּבוּר'ה כְּלָלָא דְרִי'ו אַתְוֹן דַּאִית בְּשָׁמָא דַּע'ב, עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דַּאִיהוּ ו' כְּלִיל כְּלָא, וְדָא אִיהוּ רָזָא (שְׁמוֹת לַד ו) וַיַּעֲבֵר יְהו'ה עַל פְּנֵיו, ע'ב רִי'ו יְהו'ה, עַל פְּנֵיו מְאִי פְנֵיו, אֲנָפוּי דָא וְא'ו י'ג מְכִילָן דְרַחֲמִי, דַּאתְמַר בְּהוֹן (יִשְׁעִיהוּ נַד ז) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֲקַבְצָה, גְּדוּלִים וְדָאִי מִסְטָרָא דְחֶסֶד, דַּאִיהוּ הָא'ל הַגְּדוֹל.

תרגום לעברית

ובו נקראו שלשת האבות שביעיות, כמו שנאמר ויכל אלהי'ם ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אלהי'ם את יום השביעי. ויברך אותו מצד של ברכה, ויקדש אותו מצד של קדשה, וישבות בו מצד של היחוד, וזהו ויכלו, שנכללו בו שלשת האבות, שהם בסוד השם של ע'ב, כמו כן חסד נקרא גדול, משום שהוא הכלל של ע'ב תבות, גבור'ה הכלל של רי'ו אותיות שיש בשם של ע'ב, העמוד האמצעי, שהוא ו' כולל הכל, וזהו סוד ויעבר יהו'ה על פניו, ע'ב רי'ו יהו'ה, על פניו, מה זה פניו? פניו זה וא'ו, י'ג מדות הרחמים, שנאמר בהם וברחמים גדולים אקבצה, גדולים ודאי מצד של החסד, שהוא הא'ל הגדול.

טקסט התיקונים

וְכָלֵא אַתְכַּלִּיל בְּשְׁבִיעִית דַּאִיהִי מְלָכוֹת, הַ שְׁבִיעִי ה' וְדָאִי בְּכָל שְׁבִיעִיּוֹת כְּלִילָא, וְאִיהִי ה' בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם דָּא צְדִיק, עֲלִיָּה אַתְמַר (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהו'ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, אִיהוּ יוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יוֹם דְּכָלְהוּ יוֹמִין, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (רות ג יג) שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר, וְדָא הוּא בֶּקֶר דְּאַבְרָהָם, דְּכַתִּיב (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר,

וַיִּשְׁכֶּם לְפוֹרְקָנָא, וַיְבִיָּה הַבֶּקֶר אֹר, דְּאֶתְמַר בֵּיה (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, וְהָאִי אִיהוּ
אֹר דְּאֶתְמַר בֵּיה (שמות י כג) וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְאִיהוּ פֶסַח דְּרוּעָא יְמִינָא,
וַיְבִיָּה עֲתִידִין לִיגְאָל.

תרגום לעברית

וְהַכֹּל נִכְלָל בַּשְּׂבִיעִית שֶׁהִיא מַלְכוּת, ה' שְׂבִיעִי ה' וְדָאִי, בְּכָל הַשְּׂבִיעִיּוֹת כְּלוּלָה, וְהִיא ה'
שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם זֶה צְדִיק, עָלִיו נֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, הוּא
יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׂבִיעִי הַיּוֹם שֶׁל כָּל הַיָּמִים, וְעָלִיו נֶאֱמַר שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, וְזֶהוּ בֶּקֶר
שֶׁל אֲבֵרָהֶם, שְׁכָתוֹב וַיִּשְׁכֶּם אֲבֵרָהֶם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכֶּם לִגְאָלָהּ, וְכוּ הַבֶּקֶר אֹר, שְׁנֶאֱמַר בּו
וְתוֹרָה אֹר, וְזֶהוּ הָאֹר שְׁנֶאֱמַר בּו וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְהוּא פֶסַח זְרוּעַ יְמִין, וְכוּ
עֲתִידִים לִהְיוֹת.

טקסט התיקונים

דְּבַר אַחֵר שְׂיִמְנִי כַחוּתָם עַל לְבָבָה (שיר ח ו), הָאִי קָרָא עַל שְׂכִינְתָא אֶתְמַר דְּאִיהִי
בְּגִלוּתָא, חוּתָם לֹא כְּתִיב, אֲלֹא כַחוּתָם, כִּהְיוּ חוּתָם דְּגוּשְׁפִּנְקָא דְּאִיהִי חוּתָם אֲמַת,
וְכָה (נ' א ודא) חֲתֻמָּנוּ לְחַיִּים, וּמֵאִי נִיהוּ הָאִי חוּתָם דְּכָה חַיִּים, אֲלֹא דָא עֵץ הַחַיִּים,
דְּבִיָּה בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי נְפֻקִין, עֵץ וְדָאִי הָהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיה עֵץ הַחַיִּים מִהֲלָךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה, וְהָאִי עֵץ אִיהוּ ו', מִהֲלָךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִין דָּא ה', הַחַיִּים אֵינֻן אֲבָא וְאִמָּא דְּאֵינֻן
י' ה', י' אִיהוּ חֲכָמָה, וּמִנְלָן דְּאֶתְקַרִי חַיִּים, כְּמָה דְּאֶתְ אֲמַר (קהלת ז יב) וְהַחֲכָמָה תִּחְיֶה
בְּעֻלְיָהּ, ה' בֵּיה אִימָא עֲלָאָה, מְנָא לָן דְּאֶתְקַרִי חַיִּים, כְּמָה דְּאֶתְ אֲמַר (משלי ג יא) עֵץ
חַיִּים הִיא וְדָאִי, וְתִרְוִיָּהּ (שם ד כב) כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר, שְׂיִמְנִי כַחוּתָם עַל לְבָבָה, הַפֶּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּגִלוּת. לֹא
כְּתוּב חוּתָם, אֲלֹא כַחוּתָם, בְּאוֹתוֹ חוּתָם שֶׁל הַגּוֹשְׁפִּנְקָה, שֶׁהִיא חוּתָם אֲמַת, וְכָה (וזה)
חֲתֻמָּנוּ לְחַיִּים, וּמִיָּהּ הַחוּתָם הַזֶּה שָׂבוּ יֵשׁ חַיִּים? אֲלֹא זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים שְׂכוּ בְּנֵים חַיִּים

ומזונות יוצאים, עץ ודאי, אותו שנאמר בו עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והעץ הזה היא ו', מהלך חמש מאות שנים זה ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י' היא חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים? כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם כי חיים הם למצאיהם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ח ע"א) ◆

טקסט התיקונים

ושכינתא תתאה איהו רישומא ביהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא

תרגום לעברית

והשכינה התחתונה רשומה בחותם הזה, שהוא חותם אמת, וכל ציורי החותם הזה הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד האמצעי שהוא אמת, אדם (זהו) החותם שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לחיים, וממנו יורשים בני ישראל בנים חיים ומזונות, חיים מצד של האב והאם שהם י"ה, בנים מצד של העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל למטה בני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד של ה', שהיא המוציא להם מן הארץ, ובזמן שיורשים ממנו שלש (שתי) הדרגות הללו שכוללות בשמו, נקראים למטה ישראל בני הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמן שיורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך הוא שלשת אלה, בנים חיים ומזונות, נאמר בהם כי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת הקדוש

ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובניו? כאן מוכיח, כי אם עונותיכם היו מבדלים וכו', וקשה היא ממיתה, ועליה נאמר כי המות יפריד ביני ובינה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.